

EDO BRUNNER

OMDAT-IE GEWOON KO

Edo Brunner ontmaagdt zichzelf elke maand in een 'dikke bak' dus was het tijd voor een McLaren SLR. Maar die kreeg hij niet mee. Wel een CLS

AL SINDE DE NIEUWE MERC (ZEG Murk, fonetisch vanuit het Engels) CLS een jaar of vijf geleden werd geïntroduceerd, kijk ik regelmatig op AutoTrader om te zien of zo'n 'karretje' eens een keer een beetje te betalen wordt. Ik vond hem vanaf zijn introductie al helemaal te gek, super, vet, chill en stoer. En ik herinner me dat ik 'm eens aan een vriend moest omschrijven en hij maar niet begreep welke Merc ik bedoelde. Maar toen ik op een gegeven moment zei dat ik die porno- en pimp-Mercedes met de kromme rug bedoelde, begreep mijn maat precies dat het om de CLS ging. Ik hoopte dat ik ooit eens in zo'n wagen mocht karren. Dus toen ik vorige week voor twee dagen toestemming kreeg, kun je je voorstellen dat ik blij was.

Het ging een beetje mis bij het instappen toen ik met mijn hoofd klem kwam te zitten tegen de deurstijl. En toen ik eindelijk mijn lichaam in onmogelijke bochten verwrongen op de bestuurdersstoel geplaatst had, stonden mijn zonnebril en pet scheef op mijn hoofd. Het moet toch niet gekker worden. Ik hoopte dat niemand mij gezien had en begon de stoel en het stuur op de juiste positie in te stellen en trok het portier dicht. Alsof ik in een kluis gevangen zat, zo klonk het.

Ik zetelde fantastisch in de fijne stoelen en een heerlijk gevoel van rijkdom bevredigde mijn zintuigen. Want ik had de klassieke kleurstelling mee gekregen, donkerblauw metallisch van buiten en crèmeleer van binnen en jawel, heel veel hout. Heerlijk, wat een weelde. Wel een beetje jammer dat het hout of plastic (want dat is bijna niet te determineren) matglanzend is vernist. Beetje suf want hout en hoogglans, dat is de juiste combi! Hoe dan ook, knallen dacht ik.

En toen ik vol goede zin de motor startte, hoorde ik tot mijn grote schrik een heel raar geluid, iets dat ik al heel lang niet meer gehoord had. Ik schrok me echt te pletter. Van de schrik was

mijn petje weer scheef gegleden en hing mijn zonnebril op half zeven. Langzaam drong de bittere realiteit tot me door... een fokking diesel!? Krijg nou de rambam. *Why?* Waarom? Hoezo? Wat heb ik nu weer gedaan, dat ik zo'n rammelende knikkerbak mee moet nemen? Ik vond het echt heel erg.

Met een verschrikkelijke tegenzin reed ik het terrein bij Mercedes Nederland af om snel naar huis te gaan en thuis te gaan zitten wenen op de bank met een doos tissues op mijn schoot en in mijn handen een emmer ijs van Haägen-Dazs geklemd, die ik dan al snikkend en snotsliertend leeg zou lepelen. Ik baalde. Ik voelde me vies en vernederd. Het liefst wilde ik me schoonwassen onder de douche en me schreeuwend op m'n hurken in de hoek van de douchecel neste-

radio heel luid want dan hoor je de motor niet. Jaha! Ik weet ook wel dat sommige diesels anno 2009 echt loeihard kunnen en heel snel accelereren, maar dat wil nog niet zeggen dat dat leuk is. Sterker nog, ik vind er niks aan. Diesels zuigen, ze zuigen echt heel erg hard! En ze maken gewoon een heel erg raar geluid.

Oké, oké, oké, ik zat als een vorst, de radio kon heel hard en klonk glashelder uit de fantastische stereo-installatie, de automaat was soepel, het contact met de auto en de controle is prettig direct en duidelijk, en het uit- en overzicht was ook prima – ondanks de kleine zijruitjes en de platte, lage achterruit.

Vaak als ik een fijne bolide mag lenen voor deze column, ga ik alleen maar voor de lol 's avonds ook nog even een eindje

'Toen ik vol goede zin de motor startte, hoorde ik tot mijn grote schrik een heel raar geluid, iets dat ik al heel lang niet meer gehoord had'

len terwijl er een stroompje bloed in het putje van de afvoer weg glibberde, en mij met mijn handen ter hemel reikend, me gillend afvragend... Waarom ik? Als in een scène uit zo'n slechte Amerikaanse echt-gebeurd-film.

Terwijl ik naar huis dommelde, merkte ik dat ik de rijstijl had van een doorsnee oma in een Suzuki Alto. Het was zó lang geleden dat ik in een diesel reed dat ik nog steeds dacht dat het zo hoorde. In een diesel rij je niet, daar sukkel je mee over de straten, het liefst B-wegen, want daar gaat het niet zo hard. En je zet de

blèren over de snelweg. Eigenlijk alleen om naar het geluid te luisteren. Maar deze avond bleef ik thuis en liet ik hem staan en ben ik mijn administratie gaan doen. Ik fantaseerde dat ik tandenborstels verkocht en dat ik morgen naar een belangrijke klant moest om te praten over het uiterst belangrijke onderwerp, namelijk de flexibiliteit van het borstelhaar.

Ik denk dat een diesel gewoon helemaal niks voor mij is. Ik word er heel depressief van en ongelofelijk ongelukkig. Ik wil niet!

ELIS

De volgende dag hees ik me met een verontrustende tegenzin weer in de bolide om weer wat nutteloze kilometers te maken om tot een gedegen oordeel te komen.

Ik besloot om samen met een vriend naar Brummen af te reizen om bij een grote klassieke autohandelaar eens wat echte auto's te gaan checken. Ik ben namelijk voor mezelf op zoek naar een leuke handige Mercedes-stationcar. Het is dus niet dat ik iets tegen Mercedesen heb. Ik had al eens een grote 500 SEL uit 1989 en dat was de beste auto die ooit gemaakt is, en die ik ooit gehad heb. Vandaar dat ik weer aan het zoeken ben naar een ouwe 'ster'. Daar hadden ze er genoeg van staan. Al met al had ik de afgelopen twee dagen aardig wat kilometer-tjes verslonden en ik zag dat de tank pas bijna halfleeg was. Ik had toch al gauw een kilometer-tje of 500 gereden, door de stad en over de snelweg en ik kan je verklappen dat ik op de snelweg niet de hele tijd de maximale snelheidslimiet heb overschreden, maar wel het grootste deel. Bleek ik uiteindelijk maar veertig liter opgestookt te hebben over 500 kilometer: dat is toch een verbruikje van 1 op 12,5. Hm, niet slecht vind ik.

Het einde van de column nadert en ik heb het gevoel dat ik iets moet concluderen. Ik weet niet goed wat. Eigenlijk vind ik dat de Mercedes CLS de kant en klare pooierversie van elke Mercedes is. Hij ziet er gewoon heel vet uit. Je hoeft er niks meer aan te doen: geen lampen, geen skirts of spoilers, geen extra dikke wielen, helemaal niks. Maar waarom je er dan een dieserversie van moet aanschaffen, daar kom ik echt niet uit. Als je een auto van ruim een ton aanschaft, dan ga je toch niet zitten bezuinigen op de brandstof? Ik snap dat niet.

